

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 3. PP. Garnetus & Oldcornus coram Judicibus interrogati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

byum vero a se enixe rogatum fuisse, Sæc. XVII.
 ut is nihil contra Regem Regnumque A. C. 1606.
 moliretur, summo Pontifice severe
 prohibente, ne sese ulli conspirationi
 immisceret: preces quoque se fudisse fa-
 tebatur pro avertendo tanti mali succes-
 su & præveniendis acerbioribus edictis,
 quæ in proximis Comitiis contra Ca-
 tholicos condenda timuisset.

§. III.

*PP. Garnetus & Oldcornus coram
Judicibus interrogati.*

Jam ter & vices Henricus Garnetus P. Calmet
Hist. Univ.
 a decima tertia Februarii usque ad l. 152. n. 38.
 vigesimam sextam Martii diem interro- P. Juvenc.
 gatus biduo post in Londinensi Tribu- l. 13. p. 5.
 nali publico sistitur judicio, in quo Coo- Rapin. &
Thuan. l. c.
 kius longa oratione crimina Garneto Merc. Gal-
 objecta prosequebatur: Hic vero ad lobelg. tom. 6.
 suam defensionem exponebat, quod li- pag. 1.
 cet de conjuratione diu per rumores Epist. Ca-
saubon. ad
 cognovisset; magis vero specialia ex solo P. Front.
 Patre Grenwello didicisset, interposito edit. 1709.
 tamen Sacrae Confessionis sigillo, cu- pag. 424.
 jus arcani religionem violare nefas es-
 set: de cetero autem ipsem ab hoc fa-
 cinore, quod ipse summopere detesta-
 retur, Grenwellum dehortatus fuisset.
 Hæc cum dixisset Garnetus, mox Cæ-
 cilius Saresberiensis Comes eum acerbe

A 4

ob-

Sæc. XVII. objurgans ajebat: „Si factum tanto-
A.C. 1606. „pere detestatus es, cur Grenwello con-
„fitenti absolutionem indulsiſti, ante-
„quam ipſe etiam crimen ſuum ex ani-
„mo damnaffe, per poenitentiam oſten-
„diſſet? dein, proſequebatur Comes,
„nonne extra Confessionis ſigillum con-
„jurationis notitiam a Catesbio hauiſti,
„cur crimen tunc non indicasti? nonne
„ex literis tuo chirographo munitis, at-
„que ad Regem milis fassus es, quod
„P. Grenwellus hoc tibi non tanquam
„peccatum, ſed tanquam rem ſibi a-
„liunde cognitam confilii gratia mani-
„festarit? nonne cum Grenwello dudum
„in Effexia ſimul de hac conjuſatione
„confuſtaſti: cur ab eodem interroga-
„tus, quis futurus eſſet Regni Prote-
„ctor, respondiſti, diſerendum eſſe re-
„ſponſum, donec conatus finem ſuum
„eſſet fortitus?,, Ad hæc omnia dun-
taxat reposuit Garnetus, ſe conjuſationem
ex P. Grienwello, qui ſuam de ea
ſententiam exquirebat, didiſiſe, ſed
eam fuifſe deteſtatum. Haud multo
poſt quidam Nobiles Angli abſdubio ſub-
ornati captivum invifebant ab eo ſciſci-
tantes, utrum ſi Eccleſia Romana iſum
tanquam Martyrem eſſet declaratura,
ipſe hanc rem comprobare auderet: ad
hæc exclamans Garnetus respondit:
Martyrem me, o qualem Martyrem? id
Eccle-

Ecclesia nunquam faciet, & ne faciat, Deum Sæc. XVII.
suppliciter rogo. Hoc ipsum Garneti re- A. C. 1606.
sponsum ex humilitate prolatum nequi-
ter pro reæ conscientiæ inditio habeba-
tur, Alter quoque ejus socius P. Old-
cornus quæstiōni subjectus de conjura-
tione, quam suis responsis approbasse
accusabatur, fassus quidem erat, quod
cum Littletono desuper sæpius fuisset
collocutus, ita tamen, ut eam minime
ratam haberet, & si quid obscurius di-
xisset, nec satis enucleate, idcirco ita
locutus fuisset, quod timeret, ne insi-
diose interrogaretur: Hæc responsio,
cum non satisfaceret Judicibus, quin-
quies tormentis acerrimis ad edicen-
dam veritatem adigebatur, nihil inde
mota hujus Viri constantia: unde Ju-
dices declarabant, Oldcornum ex ani-
mi sui sententia nequaquam locutum
esse, ac verbo quidem conjurationem
improbasse, eam tamen animo ratam
habuisse, proin ex iis, quæ animo ce-
lasset, perspicue reum esse. His ita
agitatis P. Oldorno mortis sententia
denuntiatur.

§. IV.

P. Oldcornus Vigorniæ, & P. Gar-
netus Londini extremo sup-
plicio affecti.

A 5

Pro-